

Vila, un conseller profeta en terra de moderats

Admet un "disgust" amb els pressupostos de l'Estat

ORIOL MARCH Barcelona | Actualitzada el 06/11/2013 00:00

Santi Vila va ser rebut ahir amb guant de seda per la Cambra de Comerç de Barcelona. "Té perfil propi, i això que només porta deu mesos al càrrec. Defensa la moderació i el diàleg", va reflexionar Miquel Valls, president de l'entitat, en l'obertura de l'acte. El discurs posterior del conseller de Territori i Sostenibilitat no va decebre els presents, que el tenen altament valorat pel seu tarannà dialogant amb la ministra de Foment, Ana Pastor. "El Govern, en el seu conjunt, és moderat", va apuntar Vila quan es va obrir el torn de preguntes dels assistents al dinar.

Un adjectiu, *moderat*, que sempre ha acompanyat la carrera política del conseller de Territori. "Jo sóc dels que han reivindicat sempre una política basada en el diàleg, en la negociació i en l'acord. I en aquests deu mesos [els que porta al càrrec], el diàleg i l'acord s'han produït en molts casos", va apuntar Vila, també exalcalde de Figueres. És un dels consellers que més seriosament s'ha pres el mandat de diàleg -aprovat per unanimitat, com li agrada recordar- que el president Artur Mas va encarregar al seu gabinet en la reunió secreta que va mantenir el 17 de març al Palau de Pedralbes.

Vila, un conseller profeta en terra de moderats

L'exigència i el diccionari

Que Vila és un moderat ho diu ell mateix, els seus companys del Govern -amb qui ha mantingut més d'una disputa per les seves declaracions públiques- i els mitjans de comunicació. Especialment il·lustrativa és una anècdota que va explicar ahir als empresaris: "Li vaig haver de manllevar la paraula *exigir* a algun dels meus col·laboradors per queixar-me de la situació de Renfe davant del ministeri de Foment". Un verb que no forma part del seu vocabulari i que només treu del calaix quan la situació ho requereix -i quan els seu gabinet li fa notar la importància de fer una intervenció dura.

El conseller, historiador i diputat des del 2006, no té manies a l'hora de dibuixar-se a ell mateix com aquell personatge de la pel·lícula que genera antipaties per parlar amb franquesa. "Em vaig especialitzant a ser dels que posen aigua al vi en plena discussió", va reflexionar en veu alta. En la categoria *aigua al vi* s'hi poden incloure unes paraules seves d'abans de la Diada, quan va denunciar "actituds adolescents en política", o quan dilluns va alertar del risc de "prendre mal" si s'acaba produint una declaració unilateral d'independència.

En aquests dinars de la Cambra de Comerç hi ha repartits a cada taula uns fulls que serveixen per formular preguntes al convidat, posteriorment seleccionades pel moderador. Cap d'elles va tenir a veure amb la consulta: l'auditori estava més interessat en el corredor mediterrani, en els accessos viaris i ferroviaris al port de Barcelona i en la recuperació econòmica de Catalunya. Després d'haver-los lloats, ahir va admetre "cert disgust" amb els pressupostos de l'Estat.

"El nostre món és el món. Les fronteres fan riure", va assenyalar el conseller, que va traçar un horitzó 2020 en què el Principat, com a regió tractora europea, rebria un 40% més de fons comunitaris. Mentrestant, va recomanar una alineació d'interessos entre la Generalitat, el món local i l'administració estatal. I això requereix diàleg i moderació.

